

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/53/2019
Identifikačné číslo spisu: 4018200280
Dátum vydania rozhodnutia: 13.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4018200280.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: B. O., K. U. XX/XX, Č., právne zastúpený: JUDr. Pavol Gráčik, advokát, Farská 40, Nitra, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100286782/2018 zo dňa 5.februára 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/69/2018-107 zo dňa 13. marca 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Kasačnému sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 100286782/2018 zo dňa 5.februára 2018, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Nitra (ďalej len „správca dane“) č. 102230524/2017 zo dňa 23. októbra 2017, ktorým podľa § 68 ods. 5 a 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „daňový poriadok“) určil žalobcovi rozdiel v sume nadmerného odpočtu 4.513,25 € na dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobie december 2013. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 168 SSP tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal.

2. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že správca dane začal dňa 17. februára 2016 u žalobcu daňovú kontrolu DPH za zdaňovacie obdobie október až december 2013. Dňa 17. februára 2016 bola písaná zápisnica o ústnom pojednávaní so žalobcom, z ktorej vyplýva, že žalobca predložil tam uvedené doklady (výpis z účtu za obdobie od októbra 2013 do decembra 2013, kniha prijatých faktúr so zoznamom úhrad, zoznam DPH dokladov za obdobie od októbra 2013 do decembra 2013, kniha vystavených faktúr so zoznamom úhrad, faktúry č. 130100134, č. 130100152, č. 130100154, č. 2013012 a č. 2013011, výdavkový pokladničný doklad PV 13134).

3. Správca dane do administratívneho spisu založil odpoveď Daňového úradu Nitra, pobočky Komárno na žiadosť o poskytnutie informácií ohľadne motorového vozidla ECV: NZ 972ES v súvislosti s výkonom daňovej kontroly u daňového subjektu NAU, s.r.o. za zdaňovacie obdobie 4. štvrtrok roku 2013. Z odpovede vyplynulo, že vlastníkom predmetného vozidla je O. N..

4. Výzvou zo dňa 15. apríla 2016 správca dane vyzval žalobcu, aby sa písomne vyjadril a predložil doklady a dôkazy k výkonu daňovej kontroly, a to prepravné doklady za predaj tovaru pre zahraničný daňový subjekt KAR-BAND-EXPORT Kft. a k skutočnostiam ohľadom prepravy tovaru, na ktorú žalobca reagoval vo vyjadrení zo dňa 02. mája 2016, v zmysle ktorého prepravu tovaru neobjednával a tiež neznášal náklady za dopravu.

5. Dňa 7. júna 2016 správca dane spísal zápisnicu o výsluchu O. N., na ktorom sa zúčastnil aj žalobca. Svedok uviedol, že motorové vozidlo prenajal v decembri 2013 obchodnej spoločnosti KAR BAND EXPORT Kft. zastúpenej T. B. O prenájme bola vyhotovená zmluva. Motorové vozidlo zapožičal obchodnej spoločnosti, nevedel však, kto zapožičané vozidlo šoféroval. Motorové vozidlo prevzal pán B. v Kamenici nad Hronom č. 494 v dňoch 03. decembra 2013, 13. decembra 2013, 19. decembra 2013 a 31. decembra 2013. Pri prevzatí vozidla bol vystavený protokol o odovzdaní a prevzatí vozidla, bez evidencie stavu kilometrov. Motorové vozidlo zapožičal na prepravu tovaru. Či sa preprava skutočne uskutočnila nevedel uviesť. Za požičanie vozidla bola uhradená suma 30,- eur na deň a táto bola uhradená v hotovosti. Suma 30,- eur bola čistá suma bez nákladov na prevádzku. Neboli vystavené žiadne príjmové, ani výdavkové doklady.

6. Rozhodnutím zo dňa 16. júna 2016 správca dane prerušil daňovú kontrolu z dôvodu, že je potrebné získať informácie spôsobom podľa osobitného predpisu, a to od 17. júna 2016 do dňa obdržania podkladov, na základe ktorých je možné určiť daňovú povinnosť. Odpoveď maďarskej finančnej správy bola doručená správcovi dane dňa 28. októbra 2016. Z odpovede vyplynulo, že IČ DPH obchodnej spoločnosti KAR-BAND-EXPORT, Kft. bolo zrušené dňa 08. apríla 2015, spoločnosť je v nútenej likvidácii od 10. septembra 2016. Obchodná spoločnosť predložila daňové priznanie za preverované obdobie, nepriznala v ňom však žiadnu IC transakciu. Neskôr uskutočnila samokontrolu, pričom od SK1020385157 nepriznala žiadne IC nadobudnutie. Obchodná spoločnosť nemala registrovanú žiadnu pobočku, sídlo alebo zamestnancov. Je nekontaktná, nepredložila žiadne dokumenty, nebol evidovaný žiadny pohyb peňazí na bankovom účte. Obchodnej spoločnosti bol dodaný daňový rozdiel vo veľkom rozsahu. V oznámení zo dňa 02. novembra 2016 správca dane žalobcovi oznámil, že dňa 25. októbra 2016 pominuli prekážky, pre ktoré bola daňová kontrola prerušená.

7. Dňa 28. februára 2017 sa uskutočnilo ústne pojednávanie, na ktorom bol žalobca oboznámený s priebehom a výsledkom daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie október 2013 až december 2013. Žalobca sa k daňovej kontrole vyjadril dňa 30. marca 2017, keď poukázal na splnenie si svojej povinnosti uniesť dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu uplatneného nároku na oslobodenie od DPH. Dňa 10. apríla 2017 bolo uskutočnené ďalšie ústne pojednávanie bol oboznámený s priebehom daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie október 2013 až december 2013 a boli mu položené otázky v súvislosti s dodaním tovaru na základe faktúr č. 2013011 zo dňa 14. decembra 2013, č. 2013012 zo dňa 20. decembra 2013.

8. Dňa 24. mája 2017 spísal správca dane zápisnicu o ústnom pojednávaní, ktorého sa zúčastnil žalobca a predvolaný svedok F. B., spoločník a konateľ obchodnej spoločnosti KAR-BAND-EXPORT, Kft. v kontrolovanom období. Svedok uviedol, že obchodná spoločnosť mala v obchodnom registri v Maďarsku evidovanú adresu len na registráciu a na doručovanie písomností, nemala žiadne skladové priestory, žiadny majetok. Okrem obchodných transakcií s obchodnou spoločnosťou NAU, s.r.o. a so žalobcom žiadne iné obchodné transakcie neurobil. Potvrdil, že bol v obchodnom styku so žalobcom, kúpil od neho spodné prádlo a bielizeň. Tovar chcel predat' v Rumunsku. Množstvo a kvalitu tovaru skontroloval v obchodných priestoroch u Y. B.. Na to, kto a aké doklady vystavil pri nakládke tovaru, si nepamätal. Na prepravu tovaru si zapožičal motorové vozidlo, nepamätal si od koho. Uviedol, že

prepravu možno zabezpečil pán B.. Vodičom bol jeho známy N. N. zo Štúrova. Za riadenie vozidla zaplatil vodičovi ako osoba a nie ako zástupca obchodnej spoločnosti sumu 50,- € za jednu cestu. Tovar bol prepravený k sídlu jeho obchodnej spoločnosti. Miestom nakládky bolo stavenisko, kde bol tovar preložený na druhé auto a Peter zobral tovar do Rumunska. Účtovaním bola poverená účtovná kancelária v Győri, účtovníctvo predložiť nevedel, pretože nevie kde je. V roku 2013 žiadny tovar nepredal, výdavky a faktúry vo vzťahu k žalobcovi zabudli zaúčtovať.

9. Rozhodnutím zo dňa 25. mája 2017 správca dane prerušil daňovú kontrolu z dôvodu získania informácií podľa osobitného predpisu, zaslaním žiadosti českej finančnej správe, ktorá sa týkala zdaňovacieho obdobia roku 2013 a daňového subjektu M. I. R. W. so sídlom v Českej republike, ktorý mal byť dodávateľom tovaru v reťazci: M. I. R. W. - JUDITTA, s.r.o. - LP Safety, s.r.o. - B. O.. Odpoveď českej finančnej správy bola doručená správcovi dane dňa 07. septembra 2017. Správca dane zabezpečil do administratívneho spisu dokumenty týkajúce sa obchodnej spoločnosti NAU, s.r.o., žalobcu, JUDITTA, s.r.o., M. I. R. W. a LP Safety, s.r.o., zároveň nahliadol do spisu LP Safety, s.r.o. a oboznámil sa s protokolom z daňovej kontroly vykonanej u kontrolovaného subjektu: LP Safety, s.r.o. za obdobie mesiacov september až december 2013.

10. Dňa 18. septembra 2017 bol správcom dane spísaný protokol z daňovej kontroly u žalobcu na DPH za zdaňovacie obdobie november a december 2013, z ktorého vyplýva, že správca dane vo vzťahu k zdaňovaciemu obdobiu december 2013 neuznal žalobcovi dodanie tovaru s oslobodením od dane do iného členského štátu v sume 27.079,50 € (faktúra č. 2013012 zo dňa 20. decembra 2013). Dodanie tovaru v tejto sume považoval za dodanie s miestom dodania v tuzemsku, pri ktorom vzniká daňová povinnosť v zmysle § 19 ods. 1 zákona o DPH. Nadmerný odpočet správca dane vyčísľil v sume 4.513,25 €. Protokol z daňovej kontroly bol žalobcovi doručený dňa 22. septembra 2017. Žalobca sa k zisteniam uvedeným v protokole z daňovej kontroly napriek výzve správcu dane zo dňa 18. septembra 2017 nevyjadril.

11. Dňa 23. októbra 2017 vydal správca dane rozhodnutie podľa § 68 ods. 6 daňového poriadku, ktorým určil žalobcovi rozdiel v sume nadmerného odpočtu vo výške 4.513,25 € na DPH za zdaňovacie obdobie december 2013. Proti predmetnému rozhodnutiu podal žalobca dňa 10. novembra 2017 odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 05. februára 2018 tak, že napadnuté rozhodnutie vydané správcom dane potvrdil.

12. Krajský súd uviedol, že žalobca v podanej žalobe poukazyval na to, že splnil všetky podmienky na oslobodenie od DPH pri vývoze tovaru do Maďarskej republiky pre obchodnú spoločnosť KAR-BAND-EXPORT Kft., pretože v priebehu daňovej kontroly a vyrubovacieho konania predložil správcovi dane všetku účtovnú dokumentáciu, ktorú bolo možné od neho v zmysle zákona požadovať a splnil si tak svoju dôkaznú povinnosť.

13. S poukazom na tvrdenia žalobcu a zistenia maďarskej daňovej správy, ktoré nepotvrdzovali žalobcom tvrdené dodanie tovaru spoločnosti KAR-BAND-EXPORT Kft., krajský súd uviedol, že bolo povinnosťou správcu dane v rámci daňovej kontroly preskúmať a vyhodnotiť žalobcom predložené doklady, ktorými žalobca preukazoval dodanie tovaru odberateľovi do Maďarskej republiky - faktúru č. 2013012 zo dňa 20. decembra 2013, dodací list k faktúre a písomné vyhlásenie odberateľa o prijatí tovaru - bielizne podľa dodacieho listu 2013012 zo dňa 20. decembra 2013.

14. Krajský súd uviedol, že pri posudzovaní podmienok na uplatnenie oslobodenia od DPH je potrebné vychádzať z ust. § 43 ods. 5 zákona o DPH. Krajský súd konštatoval, že i keď žalobca predložil doklad v zmysle ust. § 43 ods. 5, písm. c) zákona o DPH, s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a najmä na skutočnosť, že deklarovaný odberateľ v Maďarskej republike nepredložil žiadne doklady o nadobudnutí tovaru z iného členského štátu, nemohlo žalobcovi vzniknúť právo na oslobodenie od DPH. Krajský súd poukázal na právny názor Najvyššieho súdu SR vyjadrený v rozsudku zo dňa 9. decembra 2010 sp.zn. 8Sžf/5/2010. Taktiež podotkol, že i Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty kladie dôraz na dodanie tovaru a na jeho nadobudnutie

zdaniteľným subjektom v inom členskom štáte, ku ktorému dôjde len vtedy, keď právo nakladať s tovarom ako vlastník prejde na nadobúdateľa a keď dodávateľ preukáže, že tovar bol odoslaný alebo prepravený do iného členského štátu predávajúcim, nadobúdateľom alebo na ich účet a že v dôsledku tohto vývozu alebo prepravy fyzicky opustil územie členského štátu dodania. Uvedené znamená, že žalobca ako daňový subjekt, ktorý si uplatnil oslobodenie od DPH pri deklarovaných dodávkach tovaru bol povinný preukázať, že tovar skutočne fyzicky opustil územie Slovenskej republiky a bol dodaný ním deklarovanému nadobúdateľovi, teda spoločnosti KAR-BAND-EXPORT Kft, na ktorú prešlo právo nakladať s tovarom ako jeho vlastník. V tejto súvislosti poukázal i na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-146/05 „Albert Collé“, rozsudok vo veci C-409/04 „Teleos plc“ a na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. marca 2015 sp. zn. 8 Sžf 6-7/2014.

15. Krajský súd taktiež uviedol, že pri nadobudnutí tovaru v rámci Európskej únie nie je pohyb tovaru cez hranice jednotlivých štátov monitorovaný, a preto nie je možné vylúčiť riziko vzniku daňových podvodov. Je zásadne vecou žalobcu, s kým uzatvára obchodné kontrakty. V prípade, ak si ale uplatňuje oslobodenie do dane z pridanej hodnoty pri tovare, ktorý mal byť odoslaný alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu, musí viesť relevantnými a nespochybniteľnými dôkazmi preukázať, že tovar bol skutočne dodaný, resp. vyvezený (dodávateľom, odberateľom alebo na ich účet) do iného členského štátu a že deklarovaný odberateľ skutočne nadobudol právo s týmto tovarom nakladať.

16. K námietkam žalobcu ohľadom dôkazného bremena krajský súd uviedol, že skutočnosti vymedzené v ust. § 43 ods. 1, 5, 8 zákona o DPH tvoria dôkazné bremeno daňového subjektu. Z uvedených ustanovení však nemožno vyvodit' dôkazné bremeno žalobcu na právne vzťahy týkajúce sa jeho dodávateľa, resp. dodávateľových subdodávateľov alebo odberateľa, pričom v tejto súvislosti žalobca poukazoval na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 15. marca 2011 sp. zn. 3 Sžf 1/2011. Krajský súd zdôraznil, že žalobca bol účastný priamo ním deklarovaného vývozu tovaru do iného členského štátu ako dodávateľ a takýto subjekt nemá možnosť obhajovať sa nemožnosťou dosahu a preverenia zákonom vyžadovaných náležitostí, vyplývajúcich z danej obchodnej transakcie a bolo jeho povinnosťou zachovať zákonnosť tohto postupu, ako aj zabezpečiť potrebné podklady na preukázanie oprávnenosti uplatnenia dane z pridanej hodnoty (rozsudok Najvyššieho súdu 29. februára 2016 sp. zn. 5Sžf/94/2014).

17. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k žalobe poukazoval na rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie (rozsudok C-354/03 Optigen, C-355/03 Fulcrum Electronics, C-484/03 Bond House) a rozsudok Najvyššieho súdu SR (v konaní pod sp.zn. 3Sžf 1/2011), krajský súd bol toho názoru, že žalobca si nesprávne vysvetľuje závery týchto rozsudkov na jeho obchodnú transakciu s deklarovaným dodávateľom a navyiac, ani neuviedol, v ktorých bodoch by bolo možné závery týchto rozsudkov aplikovať na jeho obchodný prípad podľa predložených faktúr a v kontrolovanom zdaniteľnom období.

18. Krajský súd poukázal na rozsudok SD EÚ vo veci C-273/11- Mecsek-Gabona Kft proti Nemzeti Adó és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága, z ktorého vyplýva záver, že je úlohou členského štátu ustanoviť rozsah dôkazných prostriedkov na preukázanie realizácie zdaniteľného obchodu. Toto slovenský zákonodarcu vykonal prostredníctvom ust. § 43 ods. 5 zákona o DPH v znení neskorších predpisov, keď stanovil podmienky oslobodenia od DPH, pričom žalobcom deklarovaného dodania tovaru do Maďarskej republiky sa týka ust. § 43 ods. 5 písm. c) zákona, nakoľko prepravu tovaru podľa predložených dokladov mal vykonať odberateľ. Krajský súd uviedol, že dôvodom pre nepriznanie oslobodenia DPH v danom prípade bolo nepreukázanie reálneho dodania tovaru do Maďarska, na základe zistenia maďarskej daňovej správy, ktorá nepotvrdila dovoz tovaru z iného členského štátu v decembri 2013 u deklarovaného odberateľa.

19. Krajský súd považoval skutkový stav zistený správcou dane a žalovaným za dostatočný, vychádzajúci nielen z daňových dokladov predložených daňovým subjektom, ale predovšetkým zo zistení, že týmto dokladom absentuje materiálny podklad. Žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým zisteniam správcu dane a zaujať k nim stanovisko, čo i využil a na svojich procesných právach nebol žiadnym spôsobom poškodený. Záver správcu dane a žalovaného, ktorý urobili a ustálili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi

ustanoveniami zákona o DPH v znení neskorších predpisov platnom v čase posudzovaného zdaňovacieho obdobia, pričom súd nezistil ani žiadne procesné pochybenia daňových orgánov, ku ktorým by musel prihlíadať.

20. K námietke žalobcu o nevykonaní dôkazu formou dotazu na Národnú diaľničnú spoločnosť, a.s. krajský súd uviedol, že prípadné potvrdenie uvedenej spoločnosti o pohybe vozidla v označenom úseku cesty by nebolo dostačujúcim dôkazom toho, že vozidlo skutočne prepravovalo tovar uvedený na faktúrach vystavených žalobcom. Rovnako výsluchom svedka - vodiča, by ani prípadné potvrdenie vykonania cesty nebolo spôsobilé zmeniť dôkaznú situáciu (najmä vzhľadom na odpoveď maďarskej daňovej správy, ktorá nepotvrdila intrakomunitárne nadobudnutie tovaru odberateľom KAR-BAND-EXPORT Kft. v kontrolovanom zdaňovacom období a na výpoveď svedka F. B.).

2.

21. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca („kasačný sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, ktorou žiadal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov kasačného konania.

22. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca konštatoval, že základným problémom celého konania bola a ostáva tá skutočnosť, že žalovaný mal nadobudnúť podozrenie, či došlo k reálnemu uskutočneniu obchodnej transakcie medzi žalobcom a maďarskou spoločnosťou KAR-BAND-EXPORT Kft. a na základe tejto skutočnosti bolo sporné, či žalobca splnil alebo nespĺnil podmienky na oslobodenie od platenia DPH pri dodaní tovaru spoločnosti KAR-BAND-EXPORT Kft. v decembri 2013 a či tieto predložené doklady právne relevantným spôsobom preukazujú dodanie tovaru do iného členského štátu Európskej únie.

23. Žalobca mal za to, že počas daňového konania predložil správcovi dane doklady, ktoré preukazovali naplnenie formálnej podmienky dodania tovaru podľa ust. § 43 ods. 5 zákona o DPH - kópie faktúry (pričom predložením tohto dokumentu došlo k naplneniu hypotézy ust. § 43 ods. 5 písm. a) zákona o DPH), potvrdenie o prijatí tovaru odberateľom (pričom predložením tohto dokumentu došlo k naplneniu hypotézy ust. § 43 ods. 5 písm. c) zákona o DPH) a dodací list k faktúre (pričom predložením tohto dokumentu došlo k naplneniu hypotézy ust. § 43 ods. 5 písm. d) zákona o DPH).

24. K naplneniu materiálnych podmienok žalobca uviedol, že bolo preukázané, že KAR-BAND-EXPORT Kft vykonal úhradu za dodaný tovar po odovzdaní tovaru, čo v podstate nespochybňovala žiadna zo zainteresovaných strán, vrátane žalovaného a krajského súdu, bolo preukázané, že došlo k naloženiu tovaru, ku ktorému naloženiu malo dôjsť v skladových priestoroch obchodnej spoločnosti LP Safety s.r.o. u pána Y. B., kde došlo aj k reálnemu odovzdaniu tovaru, čím odberateľská spoločnosť nadobudla aj vlastnícke právo k predmetnému tovaru v zmysle ust. § 443 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Žalobca mal za to, že v zmysle ust. § 19 ods. 1 zákona o DPH týmto okamihom došlo k dodaniu tovaru, keďže kupujúci KAR-BAND-EXPORT Kft. nadobudol právo nakladať s tovarom ako vlastníak a žalobcovi vzniklo právo na oslobodenie od dane pri dodaní tovaru, pričom táto skutočnosť vyplýva z čl. 138 smernice Rady 2006/112/ES z 28.11.2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty.

25. Žalobca uviedol, že právo nakladať s tovarom prešlo na nadobúdateľa, čo bolo preukázané výsluchom viacerých osôb. Výsluchom osôb bolo taktiež preukázané, že tovar bol odoslaný alebo prepravený do iného členského štátu nadobúdateľom a v dôsledku prepravy fyzicky opustil územie Slovenskej republiky. Konateľ spoločnosti KAR-BAND-EXPORT Kft. v spojení s výpoveďou žalobcu dokázali, že prepravu tovaru si zabezpečoval odberateľ, pričom bolo ozrejmene aj to, kto mal šoférovať motorové vozidlo, ktorým bola vykonaná doprava. V rámci daňového konania bol vypočutý aj O. N., vlastníak motorového vozidla, ktorým bola vykonaná doprava a ktorý potvrdil, kedy bolo maďarskej obchodnej spoločnosti KAR-BAND-EXPORT Kft. zapožičané motorové vozidlo.

26. Žalobca mal za to, že z jeho strany boli splnené všetky podmienky vyžadované v zmysle ust. § 43 ods. 5 zákona o DPH na to, aby bolo možné konštatovať oslobodenie od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu, nakoľko hodnoverne preukázal, že existujúci tovar predal a odovzdal maďarskej obchodnej spoločnosti KAR-BAND-EXPORT Kft, čím došlo aj k prevodu vlastníckeho práva a následne bolo preukázané aj to, že tovar opustil územie Slovenskej republiky a bol dodaný (reálne dopravený) do Maďarska.

27. Žalobca namietal, že žalovaný a taktiež ani krajský súd sa v podstate žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadali s dôkazmi a skutočnosťami, ktoré podporujú tvrdenie žalobcu o dodaní tovaru do Maďarska a vychádzajú len zo svojich pochybností, pričom v tomto kontexte krajský súd laxným spôsobom v bode 31. rozsudku poukázal na rozhodnutia vedené napríklad vo veci pod sp.zn. III.ÚS 20/04, III.ÚS 95/06, III.ÚS 206/06. Podľa názoru žalobcu dôkazné bremeno nemôže zaťažovať výlučne len daňový subjekt a ak správca dane chce tvrdiť, že doklady predložené žalobcom sú nedôveryhodné, resp. že plnenie nebolo dodané tak ako je vydokladované, musí túto skutočnosť náležite aj preukázať, pričom nemôže tak činiť len s odvolaním sa na skutočnosti zistené z toho, že si odberateľ nespĺnil daňové povinnosti.

28. Žalobca uviedol, že je potrebné vychádzať zo zásady in dubio mitius, a to v tom smere, že v záujme úplného zistenia stavu veci správca dane je povinný vykonať všetky dôkazy, a to aj tie, ktoré daňový subjekt nenavrhol. Smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty uvádza, že ak finančné orgány v daňovom konaní zistia objektívne skutočnosti, ktoré nasvedčujú zneužitiu práva (umelý charakter transakcií, personálne prepojenie platiteľov dane, nepodávanie daňových priznaní, neplatenie vlastnej daňovej povinnosti a ďalšie objektívne skutočnosti), sú oprávnené tieto skutočnosti uviesť vo svojich rozhodnutiach, ako dôkazy nasvedčujúce zneužitie práva, ktoré vedú k záveru, že zneužitie práva bolo hlavným cieľom transakcie. Správca dane na prijatie vyššie uvedeného záveru o zneužití práva je povinný zistiť objektívne skutočnosti.

3.

29. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu, ktorá mu bola riadne doručená, písomne nevyjadril.

4.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

31. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

32. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

33. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

34. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že dňa 17. februára 2016 bola u žalobcu začatá daňová kontrola DPH za zdaňovacie obdobia október 2013, november 2013 a december 2013.

35. Daňová kontrola bola z dôvodu zaslania žiadosti o medzinárodnú výmenu daňových informácií (Maďarská republika) prerušená v období od 16. júna 2016 do 25. októbra 2016. Rozhodnutím zo dňa

25. mája 2017 bola daňová kontrola opätovne prerušená z dôvodu zaslania žiadosti o medzinárodnú výmenu daňových informácií (Česká republika). Dňa 7. septembra 2017 pominuli prekážky prerušenia daňovej kontroly.

36. O výsledku daňovej kontroly bol vyhotovený protokol č. 101974519/2017 zo dňa 18. septembra 2017, ktorý bol spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole žalobcovi doručený dňa 22. septembra 2017. Žalobca sa k zisteniam uvedeným v protokole v lehote uvedenej vo výzve nevyjadril.

37. Rozhodnutím č. 102230524/2017 zo dňa 23. októbra 2017 správca dane podľa § 68 ods. 6 daňového poriadku určil žalobcovi rozdiel v sume nadmerného odpočtu 4.513,25 € na DPH za zdaňovacie obdobie december 2013, pričom znížil nadmerný odpočet zo sumy 7.532,42 € na 3.019,17 €.

38. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 100286782/2018 zo dňa 5. februára 2018 rozhodnutie správcu dane ako vecne správne potvrdil. Žalovaný v rozhodnutí konštatoval, že žalobca nesplnil podmienky na oslobodenie od DPH uplatnené v zdaňovacom období december 2013 pri tovare, ktorý mal podľa predložených dokladov dodať osobe identifikovanej pre daň v Maďarsku, pretože nebolo právne relevantnými dokladmi preukázané dodanie uvedeného tovaru do iného členského štátu. Poukázal na rozdiely v tvrdeniach o pohybe a zapožičaní motorového vozidla na prepravu predmetného tovaru a tým na nesplnenie druhej podmienky oslobodenia dodania tovaru do iného členského štátu a to fyzické prepravenie z tuzemska do iného členského štátu, t. j. že musí opustiť územie SR predávajúcim alebo nadobúdateľom tovaru, alebo na ich účet, ak nadobúdateľ tovaru je osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte.

39. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/69/2018-107 zo dňa 13. marca 2019, ktorým zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného a správcu dane, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

5.

40. Podľa § 2 písm. a) zákona o DPH v znení neskorších predpisov účinnom do 31. 12. 2013, predmetom dane je dodanie tovaru za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby.

41. Podľa § 8 ods. 1 písm. a) zákona o DPH, dodaním tovaru je prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako vlastník, ak tento zákon neustanovuje inak; na účely tohto zákona hmotným majetkom sú hnutelné a nehnuteľné veci, ako aj elektrina, plyn, voda, teplo, chlad a podobné nehmotné veci a bankovky a mince, ak sa predávajú na zberateľské účely za inú cenu, ako je ich nominálna hodnota, alebo za inú cenu, ako je prepočet ich nominálnej hodnoty na eurá referenčným výmenným kurzom určeným a vyhláseným Európskou centrálnou bankou alebo Národnou bankou Slovenska 5a) v deň predchádzajúci dňu predaja bankoviek a mincí.

42. Podľa § 19 ods. 1 zákona o DPH, daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c) je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi.

43. Podľa § 43 ods. 1 zákona o DPH, oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu predávajúcim alebo nadobúdateľom tovaru alebo na ich

účet, ak nadobúdateľ je osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte.

44. Podľa § 43 ods. 5 zákona o DPH, platiteľ je povinný preukázať, že sú splnené podmienky oslobodenia od dane podľa odsekov 1 až 4

a) kópiou faktúry,

b) dokladom o odoslaní tovaru, ak prepravu tovaru zabezpečí dodávateľ alebo odberateľ poštovým podnikom, alebo kópiou dokladu o preprave tovaru, v ktorom je potvrdené odberateľom alebo osobou ním poverenou prevzatie tovaru v inom členskom štáte, ak prepravu tovaru zabezpečí dodávateľ alebo odberateľ osobou inou ako poštovým podnikom; ak platiteľ takú kópiu dokladu o preprave tovaru nemá, prevzatie tovaru v inom členskom štáte je povinný preukázať iným dokladom,

c) potvrdením o prijatí tovaru odberateľom alebo osobou ním poverenou, ak prepravu tovaru vykoná dodávateľ alebo odberateľ; toto potvrdenie musí obsahovať

1. meno a priezvisko odberateľa alebo názov odberateľa a adresu jeho sídla, miesta podnikania, prevádzkarne, bydliska alebo adresu miesta, kde sa obvykle zdržiava,

2. množstvo a druh tovaru,

3. adresu miesta a dátum prevzatia tovaru v inom členskom štáte, ak prepravu tovaru vykoná dodávateľ, alebo adresu miesta a dátum skončenia prepravy, ak prepravu tovaru vykoná odberateľ,

4. meno a priezvisko vodiča pozemného motorového vozidla uvedené paličkovým písmom a jeho podpis,

5. evidenčné číslo pozemného motorového vozidla, ktorým sa uskutočnila preprava tovaru, a

d) inými dokladmi, najmä zmluvou o dodaní tovaru, dodacím listom, dokladom o prijatí platby za tovar, dokladom o platbe za prepravu tovaru.

45. Podľa § 43 ods. 8 zákona o DPH, ak prepravu tovaru z tuzemska do iného členského štátu vykoná odberateľ alebo ju zabezpečí odberateľ inou osobou, platiteľ je povinný mať doklady podľa odseku 5 písm. b) alebo c) do konca šiesteho kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení kalendárneho mesiaca, v ktorom sa uskutočnilo dodanie tovaru. Ak platiteľ nemá doklady podľa odseku 5 písm. b) alebo c) v lehote podľa prvej vety, uvedie dodanie tovaru bez oslobodenia od dane do daňového priznania za zdaňovacie obdobie, v ktorom uplynula táto lehota.

46. Podľa § 3 ods. 1 daňového poriadku, pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

47. Podľa § 3 ods. 2 daňového poriadku, inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

48. Podľa § 3 ods. 3 daňového poriadku, správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

49. Podľa § 24 ods. 4 daňového poriadku, ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

50. Podľa § 44 ods. 1 daňového poriadku, daňovou kontrolou správca dane zisťuje alebo preveruje skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo dodržiavanie ustanovení osobitných predpisov. 1) Daňová kontrola sa vykonáva v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný na dosiahnutie jej účelu.

6.

51. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

52. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku.

53. Kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

54. Vnútroštátnu právnú úpravu dane z pridanej hodnoty je potrebné vykladať s právom Európskej únie, smernicou Rady 2006/112/ES z 28. decembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „smernica 2006/112/ES“). Podľa čl. 138 ods. 1 smernice 2006/112/ES členské štáty oslobodia od dane dodanie tovaru odoslaného alebo prepraveného do miesta určenia mimo ich územia, ale v rámci Spoločenstva predávajúčim, nadobúdateľom alebo na ich účet, uskutočnené pre inú zdaniteľnú osobu alebo nezdaniteľnú právnickú osobu konajúcu ako takú v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru začala.

55. Predmetom preskúmovacieho konania v danej veci je preveriť zákonnosť žalobcom namietaného procesného postupu a právnych záverov daňových orgánov v súvislosti s výkonom daňovej kontroly oprávnenosti nároku žalobcu na vrátenie nadmerného odpočtu na DPH za zdaňovacie obdobie december 2013 ako i posúdiť mieru prenosu dôkazného bremena na žalobcu vzhľadom na zistený skutkový stav pri preverovaní oprávnenosti uplatneného nároku na oslobodenie od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu podľa § 43 zákona o DPH, resp. pri určení daňovej povinnosti za kontrolované zdaňovacie obdobie december 2013.

56. Kasačný súd v súvislosti s nárokom na oslobodenie od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu podľa § 43 zákona o DPH zdôrazňuje, že zmyslom úpravy zdaňovania intrakomunitárnych obchodov je zabezpečiť, aby dodávky tovaru v rámci územia Európskej únie podliehali DPH len v štáte určenia (spotreby). Súdny dvor v tejto súvislosti považuje princíp neutrality za hlavný princíp spoločného systému dane z pridanej hodnoty, z ktorého vyplýva i právo na odpočet daňového zaťaženia na predchádzajúcom produkčnom stupni (napr. rozsudok Axel Kittel proti Belgickému štátu a Belgický štát proti Recolta Recycling SPRL zo dňa 06. júla 2006, C-439/04 a C-440/04).

57. Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež vo svojom skoršom rozhodnutí sp.zn. 8Sžf/7/2015 zo dňa 26. januára 2017 uviedol, že „aby išlo v danom prípade o intrakomunitárny obchod, ktorý je oslobodený od dane, musia byť splnené zákonné podmienky, a to jednak: že tovar bol prepravený do iného členského štátu, a že tovar bol dodaný osobe identifikovanej pre daň. Pojem osoba identifikovaná pre daň v inom členskom štáte treba vykladať tak, aby bol naplnený účel Európskej úpravy, t.j. prenos daňových príjmov do štátu spotreby, osobou povinnou odvieť daň za intrakomunitárnu dodávku, bude len tá osoba, ktorá je platiteľom DPH. Nestačí, že táto osoba je formálne registrovaná, len musí mať aj reálnu možnosť odvieť daň. Je na dodávateľovi, v danom prípade žalobcovi, aby sa uistil, že dodávka bola vnútri spoločenstva zdanená (inak by to mohlo byť k daňovému úniku), čo vyplýva aj z rozhodnutia súdneho dvora EÚ-C-409/04. Cieľom je zamedziť dvojité zdanenie a preto sa zaviedlo zdaňovanie nadobudnutia tovaru v členskom štáte miesta konečnej spotreby“.

58. Právna úprava daňového konania a oslobodenia od DPH je založená na princípe, podľa ktorého dôkazné bremeno o splnení podmienok pre oslobodenie od DPH znáša daňový subjekt, ktorý oslobodenie uplatňuje. Vo vzťahu k režimu DPH priamo zákon predpisuje, ako je potrebné preukazovať splnenie podmienok daňových nárokov platiteľa dane. V prípade oslobodenia od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu sú tieto dôkazy presne identifikované v § 43 ods. 5 zákona o DPH. Ich predložením teda platiteľ dane unesie dôkazné bremeno týkajúce sa tvrdenia o reálnom uskutočnení dodania tovaru z tuzemska do iného členského štátu, pokiaľ obsahujú náležitosti vyžadované osobitnými predpismi. Základným predpokladom pre oslobodenie dodávateľa od dane je však reálne uskutočnenie dodania tovaru z tuzemska do iného členského štátu. Ak k reálnemu premiestneniu tovaru do iného členského štátu nedošlo, nemožno oslobodenie od dane priznať, i v prípade splnenia podmienok uvedených v § 43 zákona o DPH.

59. V súvislosti s dôkazným bremenom kasačný súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/4/2009 zo dňa 23. júna 2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 78/2011-17 zo dňa 23. februára 2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že: „Dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi. Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane dôkazného subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojim právom uplatniť si za zákonom ustanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty, je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom „leží“ dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený.“

60. K žalobcom namietanému nedostatočne zistenému skutkovému stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na svoj skorší rozsudok sp. zn. 4Sžf/30/2014 zo dňa 17. februára 2015, v zmysle ktorého aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov nedáva správcovi dane právo na svojvoľné a účelové nakladanie so zisteniami získanými v rámci daňovej kontroly alebo daňového konania, ale táto podlieha zákonom stanovenému postupu, keď je správca dane povinný hodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom prihliadať na všetko, čo v daňovom konaní vyšli najavo, pričom toto vyhodnotenie zistených skutkových okolností musí zodpovedať zásadám logického myslenia a správnej aplikácie relevantných zákonných ustanovení. Zásada objektívnej pravdy ovládajúca daňové konanie nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovtedy, pokiaľ sa bez pochyb nepreukáže a nepotvrdia tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním, v daňovom priznaní uvádzaných a správcom dane preverovaných skutočností, nakoľko daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Preto je na správcovi dane vykonávaným dokazovanie a jeho úvaha, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť záver vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosť a dôkazy vyplývajúce zo zistení ktoré už má správca dane v priebehu konania k dispozícii.

61. Žalobca v kasačnej sťažnosti rovnako ako v žalobe konštatoval, že počas konania predložil správcovi dane všetky dostupné doklady, ktoré preukazovali naplnenie formálnych podmienok predpokladaných ustanovením § 43 ods. 5 zákona o DPH: kópiu faktúry (§ 43 ods. 5 písm. a) zákona o DPH), potvrdenie o prijatí tovaru odberateľom (§ 43 ods. 5 písm. c) zákona o DPH) a dodací list k faktúre (§ 43 ods. 5 písm. d) zákona o DPH).

62. Ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu žalovaného správcu dane pri výkone daňovej kontroly nevychádzal len z dokladov predložených žalobcom, ale vykonal dokazovanie i formou medzinárodnej výmeny informácií a vypočutím svedkov. Z odpovede maďarskej finančnej správy okrem iného vyplynulo, že obchodná spoločnosť KAR-BAND-EXPORT Kft. síce predložila daňové priznanie za preverované obdobie, ale nepriznala v ňom žiadnu intrakomunitárnu transakciu, t.j. maďarská daňová správa nepotvrdila dodanie deklarovaného tovaru (bielizne) na územie Maďarska. Zároveň uviedla, že hlavnou činnosťou odberateľa KAR-BAND-EXPORT Kft. mal byť veľkoobchod s potravinami (nákup ovocia a zeleniny zo Slovenska alebo iných členských štátov EÚ a následný predaj do Maďarska),

spoločnosť však činnosť nevykonáva, nemá sídlo ani priestory na podnikanie, má len virtuálne sídlo, nedisponuje žiadnym vecným ani iným majetkom, nemá žiadnych zamestnancov, žiadne doklady a počas kontroly bol nekontaktný). Ak správca dane na základe informácií maďarskej finančnej správy nadobudol závažné pochybnosti o pravdivosti a hodnovernosti žalobcom predložených dokladov, či vyjadrení daňového subjektu, nemusel tieto uznať ako relevantné. V prejednávanom prípade, keďže žalobca si nadmerný odpočet DPH uplatňoval v súvislosti s oslobodením od platenia dane podľa § 43 zákona o DPH, bolo predpokladom takéhoto postupu aj preukázanie, že tovar skutočne opustil územie Slovenskej republiky a dodaný tovar bol v Maďarskej republike zdanený, čo sa však nepreukázalo (rozsudok SD EÚ C-409/04 vo veci Teleos). Žalobca podľa názoru kasačného súdu neunesol dôkazné bremeno podľa § 29 ods. 8 daňového poriadku, pretože oslobodenie od DPH pri vývoze sa nevzťahuje na tovar ako taký, t.j. na predmet kúpnej zmluvy, ale na dodanie tovaru, teda na daňovú transakciu medzi týmito subjektami aj s preukázaním dodania daňového plnenia nadobúdateľovi v inom členskom štáte.

63. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že skutočnosti, ktorými žalobca v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v správnom konaní i v žalobe a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Pokiaľ žalobca namietal nedostatočné vysporiadanie sa so všetkými námietkami žalobcu, kasačný súd poukazuje na konštantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. nález IV. ÚS 236/06), v zmysle ktorej všeobecný súd (ani kasačný) nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

64. Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že rozhodnutie krajského súdu, žalovaného a správcu dane obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy zhodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Z týchto dôvodov kasačnú sťažnosť zamietol podľa § 461 SSP, keďže po jej preskúmaní zistil, že nie je dôvodná.

7.

65. O náhrade trov kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalobca v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd žalobcovi ani žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

66. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR jednohlasne (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.